

ТРАНСФОРМАЦІЯ АГРАРНОЇ ЕКОНОМІКИ І ЗРІВНОВАЖЕНИЙ РОЗВИТОК СІЛЬСЬКИХ РЕГІОНІВ

Г.В. Черевко, д. е. н., професор, І.В. Черевко, к. е. н., ст. викладач
Львівський національний аграрний університет

Представлено результати дослідження можливостей врахування інтересів селянства в процесі формування програми подальшої трансформації аграрної економіки в контексті реалізації концепції зрівноваженого розвитку сільських регіонів.

Постановка проблеми. Оскільки Україна є країною аграрною в силу специфічної структури її виробничих ресурсів, самостійним окремим напрямом української державної аграрної політики повинен стати зрівноважений розвиток сільських регіонів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Результати досліджень економічних та екологічних аспектів проблеми зрівноваженого розвитку містяться у працях таких вчених, як: В. Амбросов, Б. Данилишин, В. Зіновчук, П. Макаренко, П. Саблук, М. Ступень, М. Хвесик, І. Червен, Н. Зіновчук, Л. Новаківський. Однак низький на сьогодні рівень розвитку аграрної економіки та низький рівень життя на селі свідчать про необхідність подальших досліджень вказаної проблеми стосовно умов і потреб сьогодення, особливо – враховуючи курс України на підготовку до вступу в ЄС.

Мета дослідження – обґрунтувати основні шляхи подальшої трансформації аграрної сфери економіки в контексті концепції зрівноваженого розвитку сільських регіонів на основі оптимального поєднання інтересів селян та держави в рамках єдиної аграрної політики.

Виклад основного матеріалу. Подальша трансформація аграрної економіки України на основі його реформування об'єктивно повинна здійснюватись шляхом оптимального поєднання її напрямів в контексті реалізації концепції зрівноваженого розвитку сільських регіонів з врахуванням існуючих на сьогодні основних проблем українського села, наявних вже на сьогодні його сильних сторін та перспективних параметрів:

– *основні проблеми сучасного села*: низький рівень професійної освіченості; «старіння» населення внаслідок міграції молоді до міста; низька загальна культура (проживання і виробництва); відсутність

соціальної інфраструктури; неефективність сільськогосподарської праці; низький рівень доходів сільського населення; низький рівень його зайнятості; зношеність засобів виробництва; відсутність ринку землі і виробничої інфраструктури; низький рівень використання місцевих ресурсів; роздрібненість виробництва;

– *сильні сторони українського села*: приватна власність на засоби виробництва; свобода і наявність досвіду підприємництва та знання зарубіжної культури проживання і виробництва; працелюбність і працездатність; наявність невикористаних місцевих ресурсів;

– *основні риси майбутнього українського села*: збалансованість розвитку економічної, екологічної і соціальної сфери села; наявність виробничої і соціальної інфраструктури; диверсифіковане підприємництво, розвиток позасільськогосподарської сфери підприємництва, в т.ч. агротуризму і зеленого туризму; наявність розвинутих осередків культури і житлових масивів; ліквідація принципових негативних відмінностей між містом і селом із збереженням сільських переваг.

Висновки. Основним завданням у процесі подальшої трансформації аграрної економіки України повинно стати створення умов для усестороннього задоволення інтересів сільськогосподарського виробника. Йдеться не про протиставлення інтересів держави і селян, а про те, що в умовах трансформації аграрного сектора економіки і його реформування державні інтереси в цій сфері можуть бути реалізовані на практиці лише через задоволення інтересів селянства. Основою формування перспективи села України повинна бути оптимізація пріоритетних напрямів зрівноваженого розвитку сільських регіонів.